

Svend Åge Jensen fortæller

I klubbladet fra februar 1983, havde et kendt ansigt i området – og ikke mindst i Esrum Idrætsforening, Svend Åge Jensen et indlæg, Her berettede om oplevelser fra den gang, hvor han som dreng spillede fodbold i EIF. Det var i perioden omkring 1946-47.

Svend Åge fortæller:

Endelig blev det søndag, og vi drenge skulle ud og spille fodboldkamp. Ved 9-tiden mødtes vi hos vores træner Viggo Hermann, der boede i vaskehuset, hvor Per Olsen (Esrum EI – Esrum Hovedgade 29) i dag har værksted. Iført klubtrøje, spejderbukser, fodbold- eller skistøvler og med madpakke og saftevandsdunk, var vi klar til kamp. Vi valgte én af klubbens 4 bolde, der lå godt beskyttet mellem støbejerns benene på en tøjrulle og i samlet trop gik vi over til Gunnar Olsen (Vognmand), som altid kørte for os. I hans kreaturvogn, blev der sat bænke op og så kørte vi af sted til "landskamp". I sær husker jeg tydeligt en kamp, der var mod Gadevang, hvor vi vandt 2-1. Jeg scorede sejrs målet og var verdensberømt i klassen en hel uge. Det var mit eneste mål som drenge-spiller.

Jeg har senere, som senior scoret 2 mål i den eneste kamp hvor jeg har været på første holdet, men af uforklarlige grunde blev jeg sat af holdet og mit fodboldtalent visnede væk på 2. holdet. Nå, tilbage til drengefodbold. Efter kampen skulle vi altid skynde os hjem til Esrom (Esrum) for at se de voksne spille. Når der var hjemmekamp i Esrom, var der aldrig problemer med om kommunegartneren havde slået græsset. Næh, Aksel fra Lunden havde 8-10 køer gående, og de sørgede for, at banen altid var kortklippet og velgødet. Også dengang var der ofte problemer med at samle hold hos de voksne, og hvis der manglede en mand blev en af os drenge sendt ned efter børstebinderen. Jeg tror han stod hver søndag og ventede på at vi skulle komme og hente ham, for i løbet af 2 minutter kom han til banen på sin Nimbus (motorcykel med sidevogn), iført kasket og motorbriller, klubtrøje og lange motorhandsker, shorts der gik til under knæene og skistøvler – et kosteligt syn. Men på trods af sine 55-60 år, spillede han godt fodbold og sammen med Henry "klokkeren" på højre Wing og Poul Hansen i målet, udgjorde de stammen på holdet.

Hvis det utrolige skete, at Esrom tabte kampen, fulgte "Børsten" dommeren, ikke alene ud af banen, men helt ud af Esrom by, samtidig med at han fik at vide, hvilken skændsel han var for dommerstanden.

Hen under aften flyttede Aksel sine køer tilbage på banen og en dejlig dag var slut.

Svend Åge Jensen

NB - parenteser er indsat af mig med henblik på forståelsen.

Samtidig skal det nævnes, at den første rigtige fodboldbane på Esrum stadion blev lavet i 1953, så når Svend Åge refererer til perioden 1946-47, er det fordi banen dengang nærmere var en ujævn græsmark.

Når I læser bynavnet Esrom, er det fordi Esrum i "gamle dage" blev stavet med o.